

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 139.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153253808/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

kærligst, tilføjede hun: »jeg skal se imorgen«. Men aldrig kom det Imorgen, hvor hun kunde give ham hele sin Tid uden at de bestandigt følte det, som stod der bag ved dem en Vogter, der paa Timen vilde skride ind. Andreas sagde, at han nu begreb, hvad Meningen var med det berømte Damokles-Sværd: det var en Uhrviser, som man vidste ubønhørligt vilde falde i Slag og overskære Lykkens Traad.

Men hvis han surmulede og vrededes og hebrejdede hende, at hun tænkte paa alt andet end ham, da blev det meget værre. Thi da blev hun for en Stund fra den forelskede Hellen til den overlegne Fru Cramer, og da sagde hun blot:

»Ja, hvis du ikke vil have, jeg skal komme saadan — da maa jeg altsaa helt blive borte. Jeg troede, du var glad ved mig!« —

— og hvad blev der saa andet at gøre end at knæle ned og forsone hende og fortælle hende, hvor lykkelig han var ved at eje hende.

Men inderst inde følte han — hvor sød Forsoningen end kunde blive — dog en bitter Kval, en hæftig Uvilje, fordi hun intet andet havde at svare end disse stejle Ord, medens